

kommende Finantsaar er opført med 432,000 Rd., ophøre. Denne Post er ikke blot i det kommende Finantsaar opført med et saadant Beløb, men den har i flere af de tidligere Aar været opført med et tilsvarende, tildeels endog et større Beløb. Dernæst meente den ærede Rigsdagsmand ogsaa, at, naar Dresunds-Tolden blev afløst, vilde vor finantstille Tilstand blive betydelig ringere. Ja, det vil maaffee blive Tilfældet, men jeg troer dog ikke at der derved vil blive et saa stort Uffavn i de aarlige Indtægter, idetmindste i de første Aar, naar man, som man maa haabe, faaer et ikke ubetydeligt Capital-Vederlag derfor. Dertil kommer, at efterhaanden som Tiden gaaer, formindskes ogsaa Statsgjælden, og jeg troer, at man vil kunne anslaae det Vederlag, man faaer for Dresunds-Tolden, til omtrent at være stort nok til at dække hele den Gjæld, vi have tilbage af det engelske 3 % Laan fra 1825, og naar den Udgift kan afholdes af Afsløningssummen for Dresunds-Tolden, saa vil der blive en ikke liden Formindskelse i de aarlige Udgifter. Dertil kommer endelig, at vi i de aller-nærmeste Aar have en Gjæld, der andrager over 4½ Million, som vi maae forrente og afdrage med 10 % aarlig, hvilken altsaa paafører Monarchiets Statskasse, og altsaa forholdsviis ogsaa Kongerigets Statskasse, en aarlig Udgift af omtrent ½ Million. Denne Gjæld vil imidlertid være afbetalt om 9 eller 10 Aar. Dertil kommer endelig, at man gjør sig en meget urigtig Forestilling om den hele Sag, naar man troer, at det, fordi det er blevet anseet nødvendigt i Loven om Straa-banen at opstille som Maximum en Rentegaranti af 8 Millioner, skulde være nødvendigt til Fuldbødselen af Længdebanen at tilskaae Garantie for en Sum af 20 Millioner. Vi maae nemlig vel erindre, at det er en Calcule, der er anstillet over en Østfyts-Bane, og det er ikke usandsynligt, at det, naar der, som jeg haaber, møder Entrepreneurer til Anlægget af Straa-banen, vil være i disses Interesse ogsaa at arbejde for at faae en Længdebane tilvelebragt, og jeg troer da, at det vil vise sig, at der, naar vi ere ffredne frem til et saadant Standpunkt i Sagen, ikke vil være Tale om, at Statskassen skulde tilskyde en Rentegaranti

af 20 Millioner. Jeg maa give den høitærede Indenrigsminister ganske Ret i, at dersom en Længdebane ikke kan komme istand paa andre Betingelser end et Renteoffer fra Statskassens Side af 20 Millioner, saa vil jeg ogsaa troe, at man idetmindste i den nærmeste Fremtid maatte opgive Tanket om en saadan, men jeg troer rigtignok, at det, naar det først viser sig, at Regjeringen og Repræsentationen arbeide sammen for virkelig og alvorligt at fremme Jernbaneanlægget i Jylland, ogsaa vil vise sig muligt med et langt ringere Offer fra Statskassens Side at gennemføre Anlægget af en Længdebane i Forbindelse med denne Bane, hvorefter der nu foreligger Forslag. Jeg troer derfor at det, dersom man vil have nogen Jernbane i Jylland, og ikke blot vil berolige sig med, at man nu ikke skal gjøre noget og lade den kommende Tid sørge for sig selv, og dersom man vil give nogen Støtte til, at Landets Kræfter kunne udvikle sig, ja endog blot bidrage til, at den Udvikling, der allerede finder Sted, kan opretholdes — er af hyderste Bigtighed, at der nu skeer et Skridt til et Jernbaneanlæg i Jylland, og da Forholdet nu stiller sig saaledes, at vi ikke nu for Tiden kunne vente, at der vil skee Skridt til Anlægget af en Længdebane, saa troer jeg, at man med Glæde maa gaae det Skridt, hvorefter der nu er Spørgsmaal, ved at vedtage det foreliggende Lovudkast.

Monrad: Det forekommer mig, at de alvorligste Indvendinger, der ere fremkomne mod Lovforslaget, ere de, som gaae ud paa, hvorvidt Banen kan betale sig, og om den fortjener de finantstille Dpoffrelser, der ville blive nødvendige. Det er imidlertid ganske besynderligt at høre, hvorledes Alt pludseligt forvandler sig til Guld, naar man taler om en Længdebane; men man glemmer reent at overveje, om der ogsaa er Menneffer og Producter paa de Steder, hvorigennem Længdebanen skal gaae. Naar Banen blot gaaer paa Langs, saa anseer man det for en fornøftig Bane; om der er Population, om der er Producter, om det virkelig er en Veie, som egner sig til Udsørsel af Producterne, er Noget, hvortil der ikke tages Hensyn. Jovrigt staaer